

ΕΠΑΡΧΙΑΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ

Ενώπιον: Στ. Χριστοδουλίδου-Μέσσιου, Ε.Δ.

Αρ. Υπόθεσης: 714/12

Αστυνομικός Διευθυντής Λευκωσίας

εναντίον

1. [REDACTED]
2. [REDACTED]

Κατηγορουμένων

Ημερομηνία: 3 Ιουνίου 2014

Εμφανίσεις:

Για την κατηγορούσα αρχή: κα Στ. Ναθαναήλ
Για τον κατηγορούμενο αρ. 2: κ. Πολυχρόνης
Κατηγορούμενος αρ. 2 παρών.

Π Ο Ι Ν Η

Ο κατηγορούμενος αρ. 2 παραδέχτηκε έξι κατηγορίες που αφορούν το αδίκημα της κλοπής από κατοικία κατά παράβαση των άρθρων 255, 266(β), 20 και 29 του Ποινικού Κώδικα. Ειδικότερα παραδέχτηκε τις κατηγορίες με τους αριθμούς υπ αριθμόν 2,9,12,15,18 και 21 επί του κατηγορητηρίου. Τα αδικήματα τα οποία παραδέχτηκε έλαβαν χώρα τον Φεβρουάριο του 2011 στη Λευκωσία. Σημειώνω ότι στο κατηγορητήριο συγκατηγορούμενος μαζί με τον κατηγορούμενο 2 ήταν και ένα άλλο πρόσωπο, ο [REDACTED], εναντίον

~~του οποίου η υπόθεση διακόπηκε στις 27.3.2013 και συνεπώς απαλλάχθηκε από τις κατηγορίες αφού δεν κατέστη δυνατόν να του επιδοθεί.~~

Όλες οι κατηγορίες που παραδέχτηκε ο κατηγορούμενος 2 αφορούσαν και τον κατηγορούμενο 1 εναντίον του οποίου η διαδικασία όπως έχει ήδη αναφερθεί έχει διακοπεί, τα δε αντικείμενα που κλάπηκαν από τις διάφορες κατοικίες που αναφέρονται στις κατηγορίες ήταν πορτοφόλια, πιστωτικές κάρτες, δελτία ταυτότητας, κλειδιά αυτοκινήτων, κινητά τηλέφωνα και το χρηματικό ποσό των €865.

Όπως ανέφερε η εκπρόσωπος της Κατηγορούσας Αρχής στις 16.2.2011 ένας από τους παραπονούμενους, ιδιοκτήτης της κατοικίας από την οποία έγιναν κλοπές, στο κατηγορητήριο τηλεφώνησε στην Αστυνομία και κατάγγειλε διάρρηξη της οικίας του. Από τις έρευνες διαφάνηκε ότι οι δράστες πέτυχαν είσοδο από συρόμενο αλουμινένιο παράθυρο. Η σκηνή δακτυλοσκοπήθηκε και συνελήφθη ένα πρόσωπο το οποίο ενέπλεξε τον κατηγορούμενό ως το πρόσωπο που ήταν μαζί του και παρακολουθούσε αν εμφανιζόταν κάποιος στη σκηνή ενόσω ο ίδιος έκλεβε από τις διάφορες κατοικίες, δηλαδή ότι ήταν «τσιλιαδόρος». Ο κατηγορούμενος σε θεληματική του κατάθεση παραδέχτηκε τον ρόλο του «τσιλιαδόρου». Είναι πρόσωπο λευκού ποινικού μητρώου ενώ σε ότι αφορά τα τεκμήρια η κα Ναθαναήλ ζήτησε όπως παραμείνουν στην κατοχή της Αστυνομίας.

Ο κ. Πολυχρόνης κατέθεσε στο Δικαστήριο εμπειριστατωμένη γραπτή αγόρευση προς μετρίασμό της ποινής του κατηγορουμένου. Σε αυτή αναφέρεται στις προσωπικές περιστάσεις του κατηγορουμένου, την οικογενειακή και οικονομική του κατάσταση, στο γεγονός ότι είναι νεαρής ηλικίας και λευκού ποινικού μητρώου, την παραδοχή του τόσο ενώπιον του Δικαστηρίου αλλά και την παραδοχή του, την θεληματική του κατάθεση και την συνεργασία του με την Αστυνομία, τον μεμονωμένο ρόλο που κατά τον ισχυρισμό του είχε στην παρούσα υπόθεση και έδωσε ιδιαίτερη έμφαση στο γεγονός ότι υπήρξε καθυστέρηση στην

προώθηση της παρούσας υπόθεσης αλλά και στο γεγονός ότι το άλλο πρόσωπο το οποίο ήταν συγκατηγορούμενο μαζί του δεν παρουσιάστηκε στο Δικαστήριο για να αναλάβει και το δικό του μερίδιο ευθύνης που ήταν και το σοβαρότερο, ήταν ο ιθύνων νους, καθότι δεν κατέστη δυνατό να του επιδοθεί το κατηγορητήριο και παρά το γεγονός αυτό, ο κατηγορούμενος προχώρησε σε παραδοχή.

Ο κ. Πολυχρόνης υποστήριξε ότι το Δικαστήριο θα πρέπει να εξαντλήσει όλη του την επιείκεια επιβάλλοντας ποινή στον κατηγορούμενο η οποία υπό τις περιστάσεις της υπόθεσης μπορεί να μην είναι ποινή φυλάκισης, εάν όμως το Δικαστήριο θεωρεί ότι θα πρέπει να του επιβληθεί ποινή φυλάκισης, ο κ. Πολυχρόνης ζήτησε από το Δικαστήριο να την αναστείλει και να δώσει στον κατηγορούμενο την ευκαιρία να συνεχίσει την σωστή μέχρι τώρα πορεία του αφού η παρούσα υπόθεση φαίνεται να ήταν απότοκο της μεμονωμένης ανώριμης και επιπόλαιας συμπεριφοράς του κατηγορουμένου κατά το διάστημα του Φεβρουαρίου του 2011.

Ενώπιον του Δικαστηρίου υπάρχει έκθεση του Γραφείου Ευημερίας σε σχέση με τον κατηγορούμενο. Σύμφωνα με αυτή ο κατηγορούμενος γεννήθηκε στη Ρουμανία, από γονείς Ρουμανικής καταγωγής, είναι παιδί εκτός γάμου αλλά έχει αναγνωριστεί από τον πατέρα του. Ο πατέρας του διαμένει μόνιμα στη Ρουμανία, δεν έχει σχέση με τον κατηγορούμενο, οι σχέσεις τους χαρακτηρίζονται ως τυπικές. Η μητέρα του κατηγορουμένου ήρθε στην Κύπρο το 1995 ενώ ο κατηγορούμενος παρέμεινε στην Ρουμανία και φρονιζόταν από την μητρική γιαγιά και ακολούθως ήρθε στην Κύπρο στην ηλικία των 7 ετών. Φοίτησε μέχρι την τρίτη τάξη του Γυμνασίου, ακολούθως εγκατέλειψε το σχολείο και εργάστηκε σε διάφορες εργασίες. Σήμερα είναι άνεργος, διαμένει μαζί με την κοπέλα του σε διαμέρισμα το οποίο ανήκει στη μητέρα του και τον πατριό του και εργάζεται περιστασιακά σε συνεργείο καθαρισμού. Η κοπέλα του δεν εργάζεται και τους βοηθά οικονομικά η μητέρα του.

~~Ο ίδιος ο κατηγορούμενος όπως αναφέρει η Κοινωνική Λειτουργός, χαρακτηρίζει την όλη συμπεριφορά του την δεδομένη χρονική περίοδο, δηλαδή Φεβρουάριο του 2011, ως επιπόλαιη, αναφέρει δεν μπορούσε να αντιληφθεί τη σοβαρότητα των πράξεων του, έχει μετανιώσει. Την δεδομένη στιγμή ήταν 17 ετών.~~

Σε ότι αφορά το αδίκημα που έχει παραδεχτεί ο κατηγορούμενος, αυτό της κλοπής από κατοικία το οποίο επαναλήφθηκε από τον ίδιο έξι φορές κατά τον Φεβρουάριο του 2011, πρόκειται για σοβαρό αδίκημα, η ποινή που προβλέπει σχετικά ο Ποινικός Κώδικας είναι 5 χρόνια φυλάκιση. Πέραν αυτής της ποινής που προβλέπεται και που από μόνη της αντικατοπτρίζει την σοβαρότητα του αδικήματος, η νομολογία επίσης το κατατάσσει στα σοβαρά αδικήματα αφού οι ποινές που συνήθως επιβάλλονται ακόμα και σε νεαρούς παραβάτες με λευκό ποινικό μητρώο είναι αυτές της άμεσης φυλάκισης. Τούτο γιατί πέραν του ότι τα υπό κρίση αδικήματα είναι σοβαρά, έχουν, όπως έχει παρατηρηθεί, έντονα αυξητικές τάσεις ιδιαίτερα μεταξύ προσώπων νεαρής ηλικίας.

Τα Δικαστήρια οφείλουν να αντιμετωπίζουν τέτοιους παραβάτες με την ανάλογη σοβαρότητα. Οι νομοταγείς κάτοικοι της Κύπρου δεν πρέπει να νιώθουν ότι κινδυνεύουν από τέτοιες αυθαίρετες και παράνομες πράξεις. Στην υπόθεση **Παναγή v. Δημοκρατίας** Ποινική Έφεση 5696 ημερομηνίας 11.3.2003 το Ανώτατο Δικαστήριο σημείωσε ότι επιβάλλεται αποτρεπτικής φύσεως ποινή στην διάπραξη τέτοιων αδικημάτων επειδή υπάρχει έξαρση στην διάπραξη διαρρήξεων και κλοπών ιδιαίτερα από νεαρά πρόσωπα. Σε εκείνη τη περίπτωση ο παραβάτης ήταν μόλις 22 ετών και ποινή φυλάκισης των 9 μηνών χαρακτηρίστηκε ως πολύ επιεικής παρά των προσωπικών του συνθηκών διότι η αποτρεπτική ποινή είναι ενδεδειγμένη ενόψει της έλλειψης αυτοσυγκράτησης του κατηγορούμενου στην διάπραξη τέτοιων αδικημάτων. Ακόμη και στην υπόθεση **Φιλίππου v. Αστυνομίας** Ποινική Έφεση 5978 ημερομηνίας 10.7.95, το Εφετείο μείωσε ποινή φυλάκισης από 18 σε 9 μήνες εκεί όπου η αξία των κλαπέντων αντικειμένων ήταν

πολύ μικρής αξίας, και ο εφεσείοντας ήταν νεαρός συνεργάστηκε με την αστυνομία και αποζημίωσε τους παραπονούμενους. Όπως αναφέρθηκε στην υπόθεση αυτή «Ενόψει των επιβαρυντικών στοιχείων που υπάρχουν στον τρόπο διάπραξης του αδικήματος, η μόνη ενδεδειγμένη ποινή υπό τις περιστάσεις είναι αυτής της φυλάκισης. Οι προσωπικές του συνθήκες δεν είναι τέτοιες που να επιδρούν με καταλυτικό τρόπο στην επιλογή της ποινής που θα του επιβληθεί αλλά ενδεχομένως να επιδρούν στην διάρκεια της».

Στην υπόθεση Κλεοβούλου v. Αστυνομία Ποινική Έφεση 6313 ημερομηνίας 24.3.98 το Εφετείο τόνισε ότι η συχνότητα διάπραξης παρόμοιων αδικημάτων δικαιολογεί αποτρεπτικού χαρακτήρα ποινή. Επίσης στην υπόθεση Γ.Ε. v. Behjam Cham Ποινική Έφεση 5726 ημερομηνίας 7.5.93, όπου ο διαρρήκτης είχε λευκό ποινικό μητρώο το Εφετείο έκρινε ότι ποινή φυλάκισης 9 μηνών που του είχε επιβληθεί ήταν έκδηλα ανεπαρκής εξαιτίας της έξαρσης που παρατηρείται στην διάπραξη παρόμοιων αδικημάτων. Στην υπόθεση Γ.Ε. v. Κώστα Ανδρέου Ποινική Έφεση 5882, ημερομηνίας 31.10.94, το Εφετείο αύξησε ποινή φυλάκισης για παρόμοια αδικήματα από 14 μήνες σε δύο χρόνια. Ο αδικοπραγούντας σε εκείνη την υπόθεση αντιμετώπιζε προβλήματα υγείας και βοήθησε την αστυνομία στην εξιχνίαση της υπόθεσης λόγω της σοβαρότητας των αδικημάτων.

Αναφέρω επίσης τις πιο πρόσφατες αποφάσεις Ποινικές Εφέσεις 94/11 Radoslav Yankov Mixaylov v. Αστυνομίας, 95/11 Anatoli Myroslavov v. Αστυνομίας και 96/11 Sergei Yankov Mixaylov v. Αστυνομίας, ημερ. 30.3.2012 όπου το Ανώτατο Δικαστήριο επιβεβαίωσε ποινές φυλάκισης από τρεις μήνες μέχρι δύο χρόνια στους κατηγορούμενους σε σχέση με 14 κατηγορίες για διαρρήξεων κατοικιών και υπεραγοράς και κλοπή διαφόρων αντικειμένων συνολικής αξίας €9.385 μετά από παραδοχή των κατηγορουμένων αφού έλαβε υπόψη το λευκό ποινικό μητρώο των κατηγορουμένων, την μεταμέλεια τους και τις προσωπικές τους συνθήκες αλλά και τις δυσμενείς επιπτώσεις που η ποινή

φυλάκισης θα είχε σε αυτούς, την ομολογία τους στο Δικαστήριο αλλά και ότι βοήθησαν στην αστυνομία στην εξιχνίαση των αδικημάτων και μάλιστα σε εκείνη την περίπτωση με τη δική τους συμβολή σημαντικό μέρος των κλαπέντων είχε ανευρεθεί. Στην εν λόγω απόφαση τονίσθηκε ότι τα αδικήματα διάρρηξης και κλοπής όχι μόνον είναι σοβαρά αλλά βρίσκονται και σε έξαρση και αυτή η χωρίς σημεία κάμψης συνεχόμενη αυξητική τάξη των διαρρήξεων και κλοπών κλονίζει την ασφάλεια που πρέπει να αισθάνεται κάθε πολίτης ενός εύνομου κράτους και έγινε επίσης και αναφορά στην υπόθεση Αντρέας Φραντζίδης v. Αστυνομία, Ποιν. Έφ. 145/2010 ημερ. 13.5.2011.

Σε ότι αφορά την εισήγηση του κ. Πολυχρόνη ότι θα πρέπει να ληφθεί υπόψη από το Δικαστήριο ο μειωμένος ρόλος του κατηγορουμένου σε σχέση με την διάπραξη των αδικημάτων που έχει παραδεχτεί, όπως ανέφερε είχε απλά τον ρόλο του τσιλιαδόρου αλλά και το γεγονός ότι ο κατηγορούμενος δεν είχε κανένα προσωπικό όφελος αφού όλα τα κλοπιμαία τα καρπώθηκε ο συγκατηγορούμενος του αναφέρω ότι στις ποινικές εφέσεις 94/11, 95/11 και 96/11, ανωτέρω, έχει δικαιολογηθεί διαφοροποίηση των ποινών σε συγκατηγορούμενους που είχαν διαφορετικούς ρόλους στην υπόθεση.

Ένα άλλο θέμα το οποίο όπως έχω ήδη αναφέρει προώθησε ο κ. Πολυχρόνης είναι το γεγονός ότι το άλλο πρόσωπο συγκατηγορούμενο με τον κατηγορούμενο δεν παρουσιάστηκε στο Δικαστήριο και η υπόθεση εναντίον του έχει διακοπεί λόγω μη επίδοσης.

Στην Ποινική Έφεση 165/2011 Νικήτας Νικήτα v. Δημοκρατίας, ημερ. 20.3.2012 το Ανώτατο Δικαστήριο είχε την ευκαιρία να πραγματοποιηθεί εκ νέου την αρχή της ίσης μεταχείρισης των κατηγορουμένων. Στην εν λόγω υπόθεση, το Ανώτατο Δικαστήριο επανέλαβε την αρχή ότι η νομολογία αναγνωρίζει την αρχή της ίσης μεταχείρισης προκειμένου μη δίωξης συνεργού ή διακοπής δίωξης συγκατηγορούμενου αρχή που όπως είχε αναφερθεί από τον Δικαστή Πικη στην

υπόθεση **Δημητρίου ν. Δημοκρατίας** (1999) 2 Α.Α.Δ. 141 «...έχει βαθιές ρίζες στο δίκαιο. Αποτελεί μέρος του σκληρού πυρήνα της δικαιοσύνης.» Σχολιάστηκε επίσης ότι σε εκείνη την υπόθεση η μη προσαγωγή σε δίκη ήταν του προσώπου που φερόταν ως ιθύνων νους. Το Εφετείο είχε μειώσει τις ποινές φυλάκισης που είχαν επιβληθεί από το Κακουργιοδικείο αφού θεώρησε δεν είχε δοθεί η δέουσα βαρύτητα στο γεγονός αυτό.

Και στην παρούσα υπόθεση όπως έχει αναφέρει ο κ. Πολυχρόνης, και το γεγονός αυτός δεν έχει αντικρουστεί από την Κατηγορούσα Αρχή, το πρόσωπο εναντίον του οποίου η διαδικασία έχει διακοπεί ήταν το πρόσωπο που όχι μόνο ήταν ο ιθύνων νους σε σχέση με όλα αυτά τα αδικήματα αλλά και το πρόσωπο που έχει καρπωθεί τα κλοπιμαία. Επομένως στο γεγονός αυτό, θα προσδοθεί από το Δικαστήριο η ανάλογη βαρύτητα.

Ο κ. Πολυχρόνης έχει επίσης αναφέρει στο Δικαστήριο ότι υπάρχει καθυστέρηση στην προώθηση της παρούσας υπόθεσης εναντίον του κατηγορουμένου. Σε σχέση με αυτό το επιχείρημα παρατηρώ τα ακόλουθα. Τα αδικήματα όπως έχω ήδη αναφέρει αφορούν ημερομηνίες του Φεβρουαρίου του 2011. Η υπόθεση καταχωρήθηκε ένα χρόνο μετά συγκεκριμένα τον Μάρτιο του 2012 και ορίστηκε για πρώτη φορά για επίδοση τον Ιούνιο του 2012. Λόγω του ότι δεν είχε επιδοθεί δόθηκε νέα ημερομηνία η 16.10.2012, εκείνη την μέρα είχε επιδοθεί στον κατηγορούμενο ο οποίος δεν παρουσιάστηκε, εκδόθηκε εναντίον του ένταλμα σύλληψης και η υπόθεση ορίστηκε για τις 4.12.2012. Την εν λόγω ημερομηνία ο κατηγορούμενος παρουσιάστηκε μετά από εκτέλεση του εντάλματος σύλληψης ζήτησε χρόνο να απαντήσει στο κατηγορητήριο και η υπόθεση ορίστηκε σχετικά για τις 5.2.2013, κατά την οποία ο κατηγορούμενος υπέβαλε αίτημα για να εκπροσωπηθεί από δικηγόρο με όρους νομικής αρωγής αφού δόθηκαν ενδιάμεσα οδηγίες από το Δικαστήριο για να γίνει έκθεση σε σχέση με τις προσωπικές περιστάσεις του κατηγορουμένου και το οποίο απερρίφθη τελικά στις 11.6.2013. Η υπόθεση ορίστηκε για τις 8.7.2013 και ακολούθως στις 3.10.2013

όπου ο κατηγορούμενος παρουσιάστηκε με δικηγόρο ενώπιόν μου, προέβηκε σε παραδοχή κάποιων κατηγοριών και ακολούθησαν διαβουλεύσεις με την Κατηγορούσα Αρχή μέχρι τις 28.2.2014 όπου ο κατηγορούμενος παραδέχτηκε τις υπό κρίση κατηγορίες ενώ οι υπόλοιπες αναστάληκαν. Η εκπρόσωπος της κατηγορούσα αρχής αγόρευσε προς μείτριά της ποινής του στις 7.4.2014 ενώ ο συνήγορος του ζήτησε δύο φορές αναβολή για την δική του αγόρευση και τελικά η υπόθεση ολοκληρώθηκε με την αγόρευση του κ. Πολυχρόνη στις 21.5.2014. Από όλα τα πιο πάνω είναι κατά την άποψη μου σαφές ότι δεν υπήρξε καθυστέρηση στην προώθηση της υπόθεσης αλλά αντίθετα οι όσες αναβολές είχαν δοθεί εν τω μεταξύ προέρχονταν ως επί το πλείστον πάντα από την πλευρά του κατηγορουμένου.

Σε ότι αφορά το θέμα της μεσολάβησης αρκετού χρόνου από την ημερομηνία των αδικημάτων μέχρι σήμερα, αναφέρω ότι σύμφωνα με την υπόθεση Γενικός Εισαγγελέας v. Αβρααμίδη (1993) 2 Α.Α.Δ. 355 η καθυστέρηση είναι ένας παράγοντας που λαμβάνεται υπόψη κατά την επιμέτρηση της ποινής. Έχει επίσης νομολογηθεί ότι η πάροδος μακρού χρονικού διαστήματος από την διάπραξη του αδικήματος μειώνει ουσιαστικά την ανάγκη για αποπαινετικότητα της ποινής και δεν ασκεί αναμορφωτικό ρόλο στον κατηγορούμενο. Αναφέρω ενδεικτικά της αποφάσεις Μιχάλης Χαραλαμπίδης v. Αστυνομίας Ποιν. Εφ. 6647 ημερ. 9.3.1999, Γεώργιου Πότση v. Αστυνομίας Ποιν. Εφ. 6874 ημερ. 25.4.2000 και Άννα Νεοκλέους v. Αστυνομίας Ποιν. Εφ. 6837 ημερ. 25.1.2001.

Η νομολογία δίδει επίσης ιδιαίτερη σημασία στο χρονικό διάστημα που έχει μεσολαβήσει εάν τώ μεταξύ οι προσωπικές συνθήκες ενός κατηγορουμένου έχουν αλλάξει. Σχετική είναι η υπόθεση Σωτήρης Αβραάμ v. Αστυνομίας (2005) 2 Α.Α.Δ. 365.

Λαμβάνω υπόψη μου στην παρούσα περίπτωση το λευκό ποινικό μητρώο του κατηγορουμένου, την παραδοχή του στο Δικαστήριο, την παραδοχή του στην Αστυνομία, την θεληματική του κατάθεση και γενικά την όλη του συνεργασία με τις διωκτικές αρχές. Επίσης λαμβάνω υπόψη μου το νεαρό της ηλικίας του όπως και το γεγονός ότι ο συγκατηγορούμενος του και ιθύνων νους στην όλη διαδικασία ουδέποτε παρουσιάστηκε στο Δικαστήριο. Υπέρ του κατηγορουμένου θα προσμετρήσει το γεγονός ότι τα αδικήματα έλαβαν τον Φεβρουάριου του 2011, έχουν έκτοτε μεσολάβησει πέραν των 3 ετών και στο μεσοδιάστημα αυτό ο κατηγορούμενος δεν έχει διαπράξει κανένα άλλο αδίκημα κάτι που αποδεικνύει την ωριμότητα του και την έμπρακτη του μεταμέλεια.

Από την άλλη έχω ήδη επισημάνει την σοβαρότητα των αδικημάτων όπως και το καθήκον του Δικαστηρίου για επιβολή αποτρεπτικών ποινών στην περίπτωση αδικημάτων με έντονα αυξητικές τάσεις ως η υπό κρίση. Το καθήκον εξατομίκευσης της ποινής ουδέποτε ατονεί αλλά η εξατομίκευση της ποινής δεν μπορεί να οδηγήσει στην επιβολή ποινής που δεν θα αντικατοπτρίζει την σοβαρότητα του αδικήματος.

Έχοντας υπόψη μου όλα τα πιο πάνω είναι η θέση μου ότι δεν δικαιολογείται διαφορετική μεταχείριση του κατηγορουμένου με την επιβολή άλλης ποινής από αυτή που συνήθως επιβάλλεται σε σχέση με τα αδικήματα αυτά. Θεωρώ ότι η επιβολή ποινής φυλάκισης όχι μόνο ενδείκνυται αλλά πρέπει να επιβληθεί στην παρούσα περίπτωση με βάση τα περιστατικά της και τα αδικήματα που αφορά.

Ενόψει των ανωτέρω επιβάλλονται στον κατηγορούμενο οι εξής ποινές:

- Κατηγορία αρ. 2 ποινή φυλάκισης 8 μηνών.
- Κατηγορία αρ. 9 ποινή φυλάκισης 8 μηνών.
- Κατηγορία αρ. 12 ποινή φυλάκισης 8 μηνών.

-
- Κατηγορία αρ. 15 ποινή φυλάκισης 8 μηνών.
  - Κατηγορία αρ. 18 ποινή φυλάκισης 8 μηνών.
  - Κατηγορία αρ. 21 ποινή φυλάκισης 8 μηνών.

Οι ποινές να συντρέχουν.

Έχοντας επιβάλει τις εν λόγω ποινές θα εξετάσω το αίτημα του ευπαίδευτου συνηγόρου της κατηγορουμένης ο οποίος κάλεσε το Δικαστήριο να αναστείλει τυχόν ποινή φυλάκισης που έχει κρίνει ότι θα πρέπει να επιβληθεί στην κατηγορούμενη.

Η αναστολή ποινών φυλάκισης διέπεται από το άρθρο 3 του Νόμου 95/72, όπως τροποποιήθηκε, και το οποίο αναφέρει ότι, όποτε Δικαστήριο επιβάλλει ποινή φυλακίσεως η οποία δεν υπερβαίνει τα τρία έτη, δύναται να διατάξει όπως η ποινή μη εκτελεστεί εκτός αν, διαρκούσης της περιόδου εφαρμογής του διατάγματος, ο καταδικασθείς διαπράξει άλλο αδίκημα το οποίο τιμωρείται με φυλάκιση, και, μετά από την διάπραξη αυτή, Δικαστήριο διατάξει όπως η αρχική ποινή εκτελεστεί. Το εδάφιο (2) του εν λόγω άρθρου αναφέρει τα ακόλουθα:

«Το Δικαστήριο διατάσσει την αναστολή εκτέλεσης της ποινής φυλάκισης αν αυτό δικαιολογείται από το σύνολο των περιστάσεων της υπόθεσης και τα προσωπικά περιστατικά του Κατηγορουμένου».

Η ποινή φυλάκισης με αναστολή δεν επιβάλλεται από Δικαστήριο ως μέτρο επιείκειας, αλλά το Δικαστήριο αποφασίζει το ύψος της ποινής, και μετά εξετάζει κατά πόσο συντρέχουν οι προϋποθέσεις που να δικαιολογούν την αναστολή της (βλ. Γενικός Εισαγγελέας ν. Στέφανου Περαιτικού (1997) 2 Α.Α.Δ. 373). Οι αρχές για αναστολή ποινής φυλακίσεως έχουν αναλυθεί σε σωρεία αποφάσεων του Ανωτάτου Δικαστηρίου. Παραπέμπω ενδεικτικά στις Γενικός Εισαγγελέας ν. Μελεγκου (1994) 2 Α.Α.Δ. 1, Δημοκρατία ν. Δημητρίου Παντελή (1974) 2

C.L.R. 45, Athanasίου v. Republic (1978) 2 C.L.R. 17, Koukos v. Police (1986) 2 C.L.R. 1, Republic v. Georgiou (1989) 2 A.A.Δ. 31, Δημοκρατία v. Πέττη (1990) 2 A.A.Δ. 24, Γενικός Εισαγγελέας v. Λουκάς Φανιέρος (1996) 2 A.A.Δ. 303 και Σάββας Παπαευσταθίου v. Αστυνομίας (2004) 2 A.A.Δ. 39.

Το λευκό ποινικό μητρώο του κατηγορουμένου και καίρια και καθοριστικά το γεγονός ότι στο μεσοδιάστημα που έχει μεσολαβήσει έχουν αλλάξει οι προσωπικές του περιστάσεις προς το καλύτερο, θεωρώ ότι το σύνολο των περιστάσεων της υπόθεσης σε συνδυασμό με τα προσωπικές περιστάσεις του κατηγορουμένου μπορούν να επενεργήσουν για αναστολή των επιβληθεισών ποινών φυλακίσεως, στην επιθυμία μου να δοθεί σε αυτόν μία δεύτερη ευκαιρία. Τούτων δεδομένων, οι επιβληθείσες ποινές φυλακίσεως αναστέλλονται για περίοδο 3 ετών από σήμερα.

Τα τεκμήρια να παραμείνουν στην κατοχή της Αστυνομίας

Αίρονται επίσης όλοι οι περιοριστικοί όροι που έχουν τεθεί από το Δικαστήριο στον κατηγορούμενο στις 16.10.2012 προς εξασφάλιση της παρουσίας του στο Δικαστήριο, δηλαδή το όνομα του κατηγορούμενου να αφαιρεθεί από τον κατάλογο των προσώπων των οποίων η έξοδος από τη Δημοκρατία απαγορεύεται, να του επιστραφούν τα ταξιδιωτικά του έγγραφα που έχει παραδώσει στις διωκτικές αρχές, απαλλάσσεται της υποχρέωσης να παρουσιάζεται και να υπογράφει στο Αστυνομικό Σταθμό Ομορφίτας και να επιστραφούν στους δικαιούχους τα έγγραφα ιδιοκτησίας για τα οχήματα ΗΚΑ617, ΗΡΖ602 και ΒΒΕ625 που είχαν κατατεθεί μετά από την σχετική έγκριση της Πρωτοκολλητή ως αξιόχρηη εγγύηση ως οι όροι που είχε επιβάλει το Δικαστήριο.

(Υπ.) .....
Στ. Χριστοδουλίδου-Μέσσιου, Ε.Δ.

Πιστό Αντίγραφο

Πρωτοκολλητής
/ΕΠ